

Δημοκρατία ή ασυδοσία;

01/Φεβ/2019 00:03

Μία από τις σημαντικότερες παραμέτρους που οδήγησαν την χώρα στην κρίση και την σημερινή της κατάντια, είναι η απόλυτη αδιαφορία και περιφρόνηση για τις (πραγματικές) έννοιες της Δημοκρατίας, της Δικαιοσύνης και των Θεσμών γενικότερα.

Δυστυχώς, παρότι η Ελλάδα βρίσκεται περισσότερο από δέκα χρόνια σε βαθιά κρίση (όχι μόνο οικονομική) και οι κάτοικοί της έχουν υποστεί τα πάνδεινα στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από αυτήν, το συγκεκριμένο θέμα έχει μόνο επιδεινωθεί. Πηγαίνει συνεχώς από το κακό στο χειρότερο και από εκεί στο χειρίστο...

Φωτεινά "παραδείγματα" αυτής της αδιάντροπης και ανερμάτιστης έλλειψης σεβασμού προς τις σταθερές μια κανονικά λειτουργούσας κοινωνίας, εκείνοι που πρώτοι απ' όλους θα έπρεπε να δείχνουν τον απόλυτο σεβασμό, οι εκλεγμένοι ηγέτες, οι ταγοί της χώρας.

Πρώτο "περιστατικό" ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας. Αρνείται κατηγορηματικά ν' απαντήσει σε δημοσιογραφική ερώτηση σχετικά με τον θάνατο δύο μικρών παιδιών, σε νοσοκομείο της αρμοδιότητάς του. Δείχνοντας απόλυτη περιφρόνηση στην δημοκρατική επιταγή για έλεγχο της εκτελεστικής εξουσίας. Όταν δε πιέζεται από τους δημοσιογράφους για μία απάντηση, αναρωτιέται ποια είναι η συνάδελφος ώστε να έχει αυτός την υποχρέωση να της απαντήσει!

Στην συνέχεια, εξανίσταται και κατακεραυνώνει τους πάντες και τα πάντα, καταλήγοντας να ωρύεται προς τους ιδιοκτήτες μέσων μαζικής ενημέρωσης.

"Όλοισας και μόνος μου. Σας έχω".

Υπόδειγμα δημοκρατικής συμπεριφοράς ο σύντροφος υπουργός δεν μπορείτε να πείτε, έτσι;

Στην αρμόδια επιτροπή του Κοινοβουλίου συζητείται ένα μη κρίσιμο νομοσχέδιο. Καθώς ψηφίζουν τα μέλη, ο προεδρεύων της επιτροπής διαπιστώνει έντρομος (παρότι οι εισηγήσεις των επιτροπών δεν είναι δεσμευτικές προς την ολομέλεια και δεν απαιτείται πλειοψηφία για να πάει προς ψήφιση το νομοσχέδιο) ότι λείπει ένας από τους βουλευτές που αναμενόταν να ψηφίσει θετικά. Σε μια τέτοια περίπτωση, η κοινοβουλευτική διαδικασία προβλέπει ότι το νομοσχέδιο πρέπει να

αποσυρθεί και να επανέλθει προς συζήτηση, εξ αρχής.

Οπροεδρεύων όμως αποφάσισε απλά να διακόψει την διεξαγόμενη ψηφοφορία και να την επαναλάβει την επομένη, σαν ονομαστική. Σαν να λέμε: "Έλα μωρέ τώρα! Τι συζήτηση, τι ψηφοφορία;"! Κι αν στην πορεία κάνουμε την δημοκρατία και το Κοινοβούλιο σκισμένη κουρελού, δεν έγινε και τίποτα!

Βλέπετε, ζούμε σε μια (εντελώς πρωτόγνωρη) κοινοβουλευτική κατάσταση όπου, ενώ η κυβέρνηση διαθέτει την εμπιστοσύνη της Βουλής, οι βουλευτές που στηρίζουν το κάθε νομοσχέδιο είναι άγνωστοι. Διότι η παραπάνω εμπιστοσύνη στηρίζεται σε μια πλειοψηφία patchwork (κάτι μεταξύ χραμιού, κουρελούς και κολλάζ) που υπάρχει απολύτως ανάλογα με ποια συμφέροντα καλύπτονται ή όχι. Μπάχαλο-πλειοψηφία δηλαδή...

Οπότε, προκειμένου να προφυλαχθεί η τόσο ακριβά και με τόσους κόπους αποκτηθείσα δεδηλωμένη, οι ορθόδοξες κοινοβουλευτικές διαδικασίες και η Δημοκρατία, την οποία υποτίθεται ότι διαφυλάσσουν, πάνε περίπατο μπροστά στην παραμονή στην καρέκλα...

Η ίδια Δημοκρατία η οποία προβλέπει ότι ο εκλεγόμενος πρωθυπουργός μιας χώρας, οφείλει να είναι πρωθυπουργός όλων των κατοίκων της, ανεξαιρέτως. Δυστυχώς για όσους διαμένουμε Νότια των "Βορείων συνόρων του πρώτου μέρους της Συμφωνίας των Πρεσπών", ο σήμερα εκλεγμένος πρώτος πολίτης της Ελλάδας, διαφωνεί. Σε σημείο ν' αποκαλεί σε live video (δεν θα σχολιάσω την δικαιολογία περί off the record μπροστά σε αναμμένη κάμερα, διότι κάποιος θα καταλήξει να θεωρείται πιο ηλίθιος και από τους πανηλίθιους) όσους πολίτες διαφωνούν με την Συμφωνία αυτή "μη σκεπτόμενους" (δηλ. χαζούς) και όσους διαμαρτυρήθηκαν έμπρακτα για αυτήν "ακροδεξιούς". Όλα αυτά, μόνον και μόνον επειδή διαφωνούν, με την άποψη του. Σημειώστε δε ότι, ακόμη και με τους (τουλάχιστον γελοίους) κυβερνητικούς υπολογισμούς, συζητάμε για δεκάδες χιλιάδες πολίτες...

Δημοκρατικότεατοςο πρωθυπουργός, έτσι δεν είναι; Αδιαμφισβήτητα...

Τατρία παραπάνω περιστατικά, τρανά παραδείγματα βαθιά φασίζουσας νοοτροπίας και περιφρόνησης προς την Δημοκρατία, για προσωπικό και κομματικό όφελος, συνέβησαν τις τελευταίες 72 ώρες. Ναι! Χρειάστηκαν μόλις 3 ημέρες για να καταγραφούν.

Σαφώςδε, δεν είναι ούτε τα μόνα, ούτε πρωτόγνωρα! Σωρεία παρόμοιων και παρεμφερών, συμβαίνουν σχεδόν καθημερινά! Αποδεικνύοντας εκκωφαντικά την ηθική κατάπτωση και κατάντια στην οποία βρίσκεται η χώρα.

Μιακατάσταση όπου τα δημοκρατικά επιτρεπτά όρια της ελευθερίας του ενός, αυτού που μπορεί, έχουν προ πολλού επεκταθεί και παραβιάσει τα δικαιώματα όλων των υπολοίπων.

Αυτήη κατάσταση δεν λέγεται δημοκρατία, αλλά ασυδοσία. Και αν δεν φροντίσουν όλοι, αυτή η "ασυδοσία με το κουτάλι", να επανέλθει στα πλαίσια της κανονικής Δημοκρατίας (χωρίς καν κουτάλι), οι επιπτώσεις θα είναι φοβερές και τρομερές.

Ανσυνεχίσουμε έτσι, κάποια στιγμή το φίδι θα βγει πραγματικά από το αυγό. Και δεν πρόκειται να είναι εκλεκτικό. Θα καταβροχθίσει τους πάντες...

Πέτρος Λάζος

petros.lazos@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)